Lietas arhīva Nr. C-2549-22/28
ECLI:LV:RVPT:2022:0203.C30704221.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 3.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa, tiesnese I.Pujate, Abrenes ielā 8, Rīgā, rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras civillietu SIA "Intrum Latvia" prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 8.oktobrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts SIA "Intrum Latvia" (turpmāk arī – prasītājs) prasības pieteikums vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. B/ (turpmāk arī – atbildētāja) par naudas piedziņu, kurā prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam:

- aizdevuma summas parādu 1 211,68 *euro*;
- aizdevuma līguma administrēšanas maksu 5,70 *euro*;
- līgumsodu 107,48 *euro*;
- likumiskos procentus 371,67 *euro*;
- parāda piedziņas izdevumus 17,00 *euro*;
- valsts nodevu 257,03 *euro*;
- ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,47 *euro*;
- ar brīdinājumu izskatīšanu saistītos izdevumus 7,61 *euro*;
- apstiprināt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

[1.1] Prasībā norādīti šādi argumenti:

- 2014.gada 9.septembrī starp atbildētāju un AS "Bigbank" tika noslēgts aizdevuma līgums, ar kuru atbildētājai piešķirts aizdevums 1 832,05 *euro* apmērā, un atbildētāja apņēmās atmaksāt aizdevumu un procentus un citus no līguma izrietošos maksājumus;
- tā kā atbildētāja nepildīja savas saistības un maksājumu saistību kavējums pārsniedza 30 dienas, AS "Bigbank" vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma un pieprasīja tūlītēju parāda atmaksu;
- 2018.gada 25.jūlijā starp AS "Bigbank" kā cedentu un prasītāju kā cesionāru tika noslēgts cesijas līgums, ar kuru prasītājs ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju;
- prasītājs ir vērsies pret atbildētāju ārpustiesas kārtībā ar pieprasījumu samaksāt parādu, taču atbildētāja nav veikusi parāda samaksu.

[1.2] Prasība pamatota ar atsauci uz Parādu atgūšanas likuma 6.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu, Civillikuma 1., 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1798., 1801., 1805., 1806., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943., 1946.pantu.

Prasītājs norādījis, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

[2] Prasības pieteikuma noraksts atbildētājai nosūtīts uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi, nosakot termiņu rakstveida paskaidrojumu sniegšanai līdz 2022.gada 11.novembrim, papildus informējot, ka paskaidrojumu neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī izskaidrojot atbildētājas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Vienlaikus atbildētājai izskaidrotas Civilprocesa likuma 74.pantā norādītās lietas dalībnieku procesuālās tiesības, tajā skaitā – tiesības pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, papildus informējot, ka lietu skatīs tiesnese I.Pujate.

Atbildētāja līdz lietas izskatīšanai nav sniegusi paskaidrojumus par iesniegto prasības pieteikumu, kā arī nav lūgusi lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

[3] 2021.gada 22.decembrī pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, informējot, ka nolēmums pusēm būs pieejams tiešsaistes sistēmā sākot no 2022.gada 3.februāra.

Ņemot vērā to, ka prasības pieteikums nosūtīts atbildētājai ierakstītā pasta sūtījumā uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietas adresi, kā arī pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, tiesa atzīst, ka puses Civilprocesa likuma 56. un 56.[1] pantā noteiktajā kārtībā ir informētas par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

[4] Ievērojot to, ka puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, civillietas izskatīšana, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.[25] panta pirmo daļu, noteikta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 194.panta pirmās daļas 3.punktu vienkāršotās procedūras lietās tiesa sastāda saīsināto spriedumu, kura motīvu daļā norāda tikai normatīvos aktus, pēc kuriem vadījusies tiesa, kā to noteic šā panta otrā daļa.

[7] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa paredz, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

[8] Civillikuma 1793.pants noteic, ka prasījumu var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma. Cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām [..] un vēl nenomaksātie prasījuma procenti, ja tie nav tieši pielīgti, arī pāriet uz cesionāru, kā to noteic Civillikuma 1806.pants.

[9] Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1943.pants noteic, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā paša daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Atbilstoši Civillikuma 1587.panta prasībām tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma. Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis.

Tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo, kā to paredz Civillikuma 1838.pants.

Civillikuma 1652.panta 3.punkts noteic, ka parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Atbilstoši Civillikuma 1589.panta prasībām vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma, pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1587., 1589., 1652., 1793., 1838., 1943.pantu, un no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams galvenais parāds 1 211,68 *euro* un aizdevuma administrēšanas maksas parāds 5,70 *euro*, kopā 1 217,38 *euro*.

[10] Parāda ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pants noteic, ka parādniekam ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību.

Ministru kabineta noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punkts noteic, ka parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam, kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks nav sasniedzams, – kopā ne vairāk kā septiņus *euro*; savukārt, par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 10 *euro* parāda atgūšanas procesā, līdz parādnieks izpildījis maksājuma saistības pret parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju vai kreditoru.

Tiesa atzīst, ka prasība par parāda piedziņas izdevumu 17,00 *euro* apmērā atlīdzināšanu no atbildētāja ir pamatota un apmierināma, pamatojoties uz Parāda ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantu un Ministru kabineta noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2.punktu.

[11] Atbilstoši Civillikuma 1753.pantam ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu, kā to paredz Civillikuma 1756.pants.

Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas ierunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs, šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Likumisko procentu apmērs noteikts Civillikuma 1765.panta pirmajā daļā, kas paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka prasība par likumisko nokavējuma procentu 371,67 *euro*, kas aprēķināti par laiku no 2016.gada 18.augusta līdz 2021.gada 27.septembrim, piedziņu no atbildētājas ir pamatota un apmierināma, piedzenot minēto summu no atbildētājas.

[12] Civillikuma 1716.pants paredz, ka līgumsods ir pamets, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Līgumsodu var pievienot katram līgumam. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei, kā to paredz Civillikuma 1717.pants. Savukārt Civillikuma 1720.pantā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildi.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.panta prasībām, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kā to paredz Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punkts.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasība par līgumsoda piedziņu 107,48 *euro*, kas aprēķināts par līguma darbības laiku un nepārsniedz 10 % no pamatparāda summas, piedziņu no atbildētājas ir pamatota un apmierināma, pamatojoties uz Civillikuma 1652., 1716., 1717., 1720. un 1828.pantu.

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteiktajam, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, līdz ar to prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 257,03 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,47 *euro*, kā arī ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi 7,61 *euro* apmērā, piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

[14] Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā to, ka tiesa ir atzinusi prasību par pamatotu, prasītājam nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas sešus procentus no simta gadā no kopējās piedzītās summas 1 983,64 *euro*, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[15] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Parāda ārpustiesas atgūšanas likuma 6.pantu, Ministru kabineta noteikumu Nr.61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi", 2.punktu, Civillikuma 1402., 1587., 1589., 1652., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1765., 1793., 1828., 1838., 1943., 1946.pantu, Civilprocesa likuma 8., 41., 97., 189.-195., 204.[1], 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Intrum Latvia", reģ.Nr.40203088409, **1 983,64 *euro*** (viens tūkstotis deviņi simti astoņdesmit trīs *euro* un sešdesmit četri centi), kas sastāv no:

- pamatparāda 1 217,38 *euro*;
- parāda piedziņas izdevumiem 17,00 *euro;*
- likumiskajiem nokavējuma procentiem 371,67 *euro*;
- līgumsoda 107,48 *euro*;
- valsts nodevas 257,03 *euro*;
- ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 5,47 *euro*;
- ar brīdinājumu izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 7,61 *euro*.

Samaksa prasītāja labā izdarāma AS "Luminor Bank" norēķinu kontā Nr.LV43RIKO0000081667899.

Noteikt SIA "Intrum Latvia", reģ.Nr.40203088409, tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus – 6 (sešus) % gadā, no parāda summas 1 983,64 *euro*, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgai izpildei termiņu – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saīsinātais spriedums sastādīts 2022.gada 3.februārī.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Sprieduma sastādīšanas lūgumu var iesniegt rakstveidā 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas datuma. Sprieduma sastādīšanas lūguma iesniegšanas gadījumā spriedums būs pieejams tiešsaistes sistēmā 2022.gada 4.martā.

Tiesas spriedumu, kas sastādīts atbilstoši Civilprocesa likuma 193.pantam, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Pujate